

בית משפט השלום בראשון לציון

18 מרץ 2012

ת"א-10-34024 זטקובי(קטין) וואח'
נ' עיריית חולון

נתן לראות בבירור כי המקרה צבע בצבע לבן והוא בוחק על רקע הריצוף החום שקיים במקומות. גם
1 אימנו של התובע וההתובע זיהו את המקרה צבע בצבע לבן בחירות והרחבה הריצוף בצבע כתה. אין
2 ספק בדבר חובתה של הרשות המקומית המחזיקה במרקען ומנהלת אותו כלפי קבוצה לה
3 משותיך התובע אלום חובת התובע להזג זהירות. אני מפנה שוב לפס'יך וקונן י' הבouceה המקומית,
4 שט נאמר "חובת הזירות הקונקרטית אינה קיימת למינעתו של כל סיכון וסיכון... רק בגין סיכון"
5 בלתי סביר מוטלת חובת זהירות קונקרטית". המקום הוכר היבט לתובע, לעומת שעה שקיים או רום מלא. התובע
6 פעלים ואף יותר. התואנה החרחשה בחודש יולי בשעה שבע עבר, שעה שקיים או רום מלא. התובע
7 טען שהתאונה ארכה בשעה שמונה אך לפי דוח' א' נראתה שהותובע פונה בשעה 50:19 וזאת לאחר
8 בדיקות שערכ' במקומות. יחד עם זאת התובע בחור לרכב היישר לתוך המקרה ובנסיבות אלה אין
9 לתובע אלא להלן על עצמו. אנו מבקשים להוכיח את התביעה בשל העדר אחריות או לחילופין
10 להשיות על התובע את מחירתו וזרתו שלו ושל הוריו (מגש פסיקה).
11
12
13
14
15
16
17

ב"כ מתובע:

אך לי מה להוסיף.

פסק דין

כללי

1. בפני תביעה שנייה נקי גוף. מדובר ב"תאונת מז看来". התובע, בהיותו קטין בן 7, ביום
20 3.7.2006 (תקופת "החופש הגדול"), רכב על אופניו בעיר חולון, ברחוב ציבוריות ליד קופת
21 חולים "מאוחדות" (שדי קוגל 45). התובע העיד על נסיבות התאונת (פ' ע' 4 שי' 13-22).
22
23 "באותו יום ב-3.7.2006 נסעתי באופניים בוגינה ציבורית. כשטועני באופניים אחרי
24 כמה זמן נפלתי וקיבמתי מכלה ולא ידעתי ממה. התysiשתי על הספסל. התחלתי
25 להקיא זם. אחר כך הסוכלתי איפה שהאופניים נפל וראיתי שיש שם מעקה, לא
26 ראייתי אותו בתחילת אלא רק אחרי שנפלתי ראייתי אותו. זה היה לפני 6 שנים.
27 הייתה אן 7, בכיתה ב'... הצלמי לנו עס האופניים ועם שני חברים שלו. גם הם
28 היו אן בכיתה ב'"
29 אם התובע הצהירה אף היא על נסיבות התאונת (ס' 4 לתצהירה): "אני מצהירה בזאת כי
30 פרטיה התאונה יוזעים לי מפני של בני, מפני שלא נחתתי במקומות בעת התאונת... באותו
31 תאריך בשעת ערב, רכב בני על אופניים בוגינה בעדי קוגל 45 בעיר חולון ומתוך כדי רכיבתו

בית משפט השלום בראשון לציון

18 מרץ 2012

ת"א-10-10-34024 צטקוב(קטין) ואה'
ג' עיריית חולון

1 פגע מכך חד של מנקה העשו מברול אשר נמצא בסמוך לרם המדרגות בזירת האירוע
2 וקשה להבחין בו, בני נתקל במעקה, נפל מאופניו ונפצע קשה בפניו.
3 התובע אישר בעודתו כי שעת האירוע הייתה שעת ערב מאוחרת: "זה היה אחרי השעה
4 20:00, כי הינו יוצאים ורק בשעה שמונה" (פי עי 4 שי 31-32). לדבורי, נתקל ב"מעקה של
5 מדרגות שלא מושתשים בו והוא היה באוטו צבע של הריצפה" (פי עי 5 שי 2). התובע נשאל
6 כיצד הגיע עם האופניים למדרגות והסביר: "אני והחברים שלי נסעו שם כרגלי. הם ירדו
7 [במדוגות] ואני גם ובגלל שלא ראתתי את המערה נתקלתי בו. ש. הרכיבה על האופניים
8 כליה ירידת מדרגות עם האופניים: ת. כן. מזכיר בשלוש מדרגות" (פי עי 5 שי 12).
9 וחמש: "ש. אתה רצית לחזות את הרחבה ולרדת מדרגותיו: ת. כן. (פי עי 6 שי 4-5).
10 בעלי הדין חלקיים. בעיקר בשאלת החוכות. לשיטת ב"כ התובע, הנتابעת כשלה בכך שלא
11 הדגישה את המערה, החבאו בצעדי הרוקע (המכרכה), ובכך יצרה פגוע. ב"כ התובע הדגיש
12 כי המקום משמש ילדים למשחק, ובतקרה כזו חובת הזהירות המוטלת על הנتابעת היא
13 חובה מוגברת. ב"כ הנتابעת מצידה טענה כי אין כל פגוע במעקה וכי התובע והרוי
14 התרשלו. התובע בכך שרכב בחושך והיראות על אופני, תוך ירידת מדרגות שאין מיועדות
15 לכך; והחורים בכך שלא השיגו על התקן.
16 **במיוחד הדין:** מטעם התובע העד הוא עצמו והצוירה איבנו. מטעם הנتابעת לא הוגשו
17 ראיות עצמאיות. עדין התביעה נחקור בדיון. לאחר הפסקה, ב"כ הצדדים סיכמו בעל-פה.
18 להלן איזון בטענותיהם.

19
20 **שאלת התביעה**
21 עיניתי בתשומת לב בעדות התובע, עדות איבנו והקשבי לשלונני ב"כ התובע ~~ושענן~~ בטעums
22 רם. אין כדי לקבל את הטלה האחריות המבוקשת על הנتابעת. הטוענים לכך הם כדלקמן:
23 א. כידון, האחוריות בעולות הרשות איננה אחוריות מוחלטת. לא כל נק מקים
24 אחריות מילוי וכיה. על מנת להטיל אחריות על העירייה, יש להראות כי אגנט יצרה
25 או לא מפגע בתהווים העיר. יש להראות כי הפרה את חובת הזהירות המושגית
26 והקובוקרטיות המוטלות עליהם.
27 ב. בנסיבות דנא, לא הופרה חובת הזהירות המושגית או הקוביונית. הנتابעת לא
28 יצרה פגוע. לענין זה, עיניתי בתמונות המקום: ת/ג, ת/א, ת/ב, ת/2, ו-ת/3.
29 **ראשית,** אין לומר כי מדובר ב"גינה" המיועדת לרוכיבה על אופניים. אין מדובר
30 ב涅יה כלל ועיקר, או מתחם שיש בו שבילי אופניים. מדובר ברחבה עירונית, אשר
31 לא ראויים בה מתקני שעוזרים כלשהם, כגון מגלשות, ארגז חול, או שבילים
32 המיעדים לריצת ילדים. הרחבה כולה מרוצפת, ופה ושם מפוזרים בה ספסלי-

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 10-10-34024 זטקובי(קטוי) ואה'
ב' עיריית חולון

2012 מץ 21

- 1 ישובת. נראה כי היא בעיקר מיזמות למעבר גמוחם ההיסטורי (הכולל טני של
2 קופיה מאוחדת, וחנויות נספפות).
- 3 **שנית.** המעקה נשוא התובעה מוקם במהלך המדרגות המחברות שני מפלסים של
4 הרחבה הטרוצפת. מדובר במעקה בעל שני עמודים, עם מתחזק יד. המעקה הוא
5 מורם וגבוה יחסית. אין מדובר בדבר-מה נזוץ, אשר יש צורך להוריד את המבט
6 כדי לראותו. מדובר במעקה שניתן לראות בעין, בהליכה ונילה. פרט להיווט מורם
7 ובולט, המעקה גם צבע בצבע החדר ולבן "טולכלך", באופן שעשוי להבליטו דזוקא
8 בשעות השכלה. ריצוף המדרגות מתחתיו הוא בחירות ייחסית, ואולם הוא כתה ייחסית
9 למעקה. בנוסף, הרחבה שעוברת ממדרגות מרווחת בריצוף בריצוף חום.
- 10 לא ראוי כשלח הנובעת כלפי התובע. בעת התקינות מתקנים כגון דא, על
11 הנובעת להתחשב בפן הבטיחות, ובפן האסתטי. גם הפן האסתטי הוא עניין שיש
12 ליתן לעלו את הדעת, ובכלל שכן הוא בא על חשבון הצד הבטיחותי. ניתן להניח כי
13 בחירות צבע במקורו דנא מעטה על מנת לשלב את המעקה במרקם הסביבתי (צבע
14 הפדרה, הפסלים, והמבנים הסמוכים), תוך שמירה על היבט הבטיחות: המעקה
15 מורם, ובhair.
- 16 בדרך כלל ניתן לחוש על דרכיהם מוסיפות יצירתיות להבליט עד יותר פרט כזה או
17 אחר בדרך. כך למשל, ב"כ חפכו הציע לצבעו את המעקה בצבעים כחול-לבן. אם
18 התובע הציע לצבע את המעקה בצבע אחום. העובדה כי ניתן עוד יותר את
19 הבליטתו של המעקה, אין פירושה כי במקורה דלא הוא לא הוביל מספיק. יש לזכור
20 כי ריבוי פרטיים "פקושקים" (למשל אם גם את העמודים צריין יהיה לצבע
21 באחום, ואת הפסל בכחול – והכל לצרכי הכליטה כבימול), עשוי גם הוא לצור
22 קושי בטיחותי. אני סבורה כי במקרה דנא הצבע שנבחר אין יוצר מכשול. כאמור,
23 דזוקא הבחירה בצבע הבהיר יש בה כדי להבליט את המעקה בשעות החשיכה.
- 24 התובע סיפר בעדותו שלא ראה את המעקה. יש לזכור כי היה עסוק באותו עת
25 ברכיבה במסובה על אופניו, תוך שימוש להתחקות אחר שני חברים שירדו ממדרגות
26 לפניו. התובע לא ראה את המעקה לא מחמתו שלאahl בטל בשטח, אלא מחמת שהיא
27 עסוק ברכיבה על אופניים, ובמשך עם חברים.
- 28 ניתן לסכם כרלפון: התובע השתמש ברחבה עירונית לצרכי רכיבה על אופניים, אף שלא
29 מדובר ב涅גט משחקים, ולא בשbillim המיעדים לרכיבה. התובע השתמש במדרגות בניגוד
30 ליעוזן, ותוך שסיכון את עצמו בזורך זו. המעקה שבו נתקל אליו סובל מൻשל הנדי או
31 בטיחותי. גם אין בו בליטות חזות או זיון. במקרה כגון כגן דא, אין לתובע אלא להלין על
32 עצמו וככומן: בגיל זה, יש לצפות להשחתה אינטנסיבית מצד ההורים; במקרה דנא –

בית משפט השלום בראשון לציון

20 ממרץ 2012

ת"א-10-34024 זטקובי(קטין) וואח' נ' עיריית חולון

הסבירא, שלא העידה בפני בית המשפט, נשלחה להציג על הקטין, וככל הנראה לא היה די
 בכך כדי למנוע את השימוש הכספי במדוגות).
 התוצאה היא שהתביעה נדחתה. התובע שולם לנובעת הוצאה בסך 3,000 ש"ח. סכום נמוך
 זה בהתחשב בהיותו קטין.

נידן והותע תום כ"ז אדר תשע"ב, 18/03/2012 במעמדו הנווכחים.

אוריס סורוקה, שופטת